

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:

președinte:

Diaconu Iurie

judcători:

Catan Liliana

Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Vlas Elena în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

BOUR Iurie XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.11.2018 – 19.04.2019;

Instanța de apel: 15.05.2019 – 23.10.2019;

Instanța de recurs: 09.01.2020 – 19.02.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Dondușeni, din 19 aprilie 2019, Bour Iurie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1), 27, 171, alin. (2) lit. a), 27, 172, alin. (1), 171 alin (1) Cod penal, condamându-l:

- în baza art. 179, alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 27, 171, alin. (2) lit. a) Cod penal la 8 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 27, 172, alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 171 alin (1) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal i s-a stabilit pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, stabilindu-i definitiv 8 ani și 1 lună închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare s-a respins ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Bour Iurie la data de 23 octombrie 2018, aproximativ la orele 18:00, încălcând relațiile sociale privind realizarea dreptului persoanei la inviolabilitatea domiciliului, consemnat în art. 29 din Constituția Republicii Moldova, prin acces liber, fără permisiunea proprietarei a pătruns în casa de locuit a lui XXXXX, aflată în XXXXX și la insistența proprietarei de a ieși din casa ultimul categoric a refuzat.

Tot el, la 23 octombrie 2018, după ce a pătruns în gospodăria lui XXXXX, având scopul de a-și satisface pofta sexuală cu proprietara casei, profitând de imposibilitatea ultimei de a se apăra a dezbrăcat-o de pantaloni, lovind-o cu mâinile în diferite regiuni ale corpului, a încercat să întrețină un raport sexual format cu ultima însă din cauze independente de voința făptuitorului raportul sexual nu a avut loc, deoarece victima a opus rezistență și categoric a refuzat de a satisface pofta sexuală a inculpatului.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201817P0399 din 24.10.2018 la XXXXX au fost depistate următoarele leziuni corporale- echimozele pe suprafața anterioară-medială a coapsei dreapta, echimoza coapsei stânga, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unor corpuri contondente dure, cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanța și se califică la vătămare corporală neînsemnată. Echimozele ambelor coapse puteau să se formeze în rezultatul acțiunii degetelor agresorului.

La 15 mai 2018, aflându-se în domiciliul lui XXXXX, aflat în XXXXX, având scopul de a-și satisface pofta sexuală cu proprietara casei, profitând de faptul că concubinul acesteia XXXXX a plecat, și de faptul că XXXXX este o persoană cu dizabilități - surdomută, fiind în imposibilitatea ultimei de a se apăra, amenințând-o cu răfuială fizică și prin constrângere psihică, răsucindu-i mâinile la spate, a întreținut cu ultima un raport sexual forțat în formă obișnuită într-o construcție auxiliară.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201818P0165 din 15.05.2018, în timpul examinării medico-legale la XXXXX, careva leziuni corporale vizibile pe corp și în regiunea organelor genitale nu s-au depistat în timpul examinării medico-legale himenul este în formă de ramașiță mitrevidă. În tamponul cu conținut vaginal a lui XXXXX, au fost găsiți spermatozoizi unici.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Socolov Lucreția în numele inculpatului și de procurorul, prin care au solicitat casarea sentinței.

3.1 Avocatul Socolov Lucreția a contestat sentința și a solicitat admiterea apelului împotriva hotărârii judecătorești, casarea sentinței și adoptarea unei hotărâri de achitare a inculpatului deoarece nu există fapta infracțiunii.

În argumentarea apelului a indicat, că pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, vinovăția inculpatului n-a fost dovedită în comiterea crimelor incriminate art. 179 alin. (1), 27, 171 alin. (2) lit. a), 27, 171 alin. (1) și 171 alin. (1) Cod Penal și probele prezentate de acuzare nu au dovedit vinovăția inculpatului și anume: probele privind

infracțiunile încriminate lipsesc, nici un martor nu a confirmat că cunosc circumstanțele infracțiunilor încriminate, martorii audiați în instanță sunt martori indirecti care cunosc din spusele părților vătămate. Probe directe cum ar fi urmele inculpatului n-au fost prezentate, lipsesc expertize biologice.

Referitor la calificarea în baza art. 27, 171 alin. (2) lit. a) Cod penal, după semnele calificative: „Raport sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșită de către o persoană care anterior a săvârșit o faptă prevăzută la alin. (1) din art. 171 Cod penal” o consideră incorectă, ori anterior Bour Iurie a fost condamnat pentru infracțiune de viol, pentru care a ispășit pedeapsa și ca semn calificativ de o persoană care anterior a săvârșit aceeași faptă calificată și de două ori pentru aceeași faptă nu poate fi condamnată. Totodată pe episodul dat este încriminat de acuzare tentativă de viol și nu infracțiune consumată.

Acuzarea de stat nu a prezentat probe care ar confirma vinovăția inculpatului pe episoadele incriminate: nici un martor nu cunoaște și nu a confirmat că cunosc că inculpatul a comis fapta ce i s-a încriminat, rapoartele de expertiză nu dovedesc raport sexual forțat împotriva părții vătămate XXXXX, tentativă de viol și de acțiuni perverse împotriva lui XXXXX; însă la baza sentinței stau probe indirecte, presupuneri: declarațiile martorilor, care nu cunosc direct că anume vinovat de faptele menționate este inculpatul, el fiind examinat n-au fost depistate careva leziuni care ar confirma lupta părții vătămate cu inculpatul, ori la Bour Iurie au fost depistate leziuni corporale după satisfacerea poftelor sexuale benevole în cazul XXXXXcare au fost cauzate de concubin XXXXX, iar pe episodul cu XXXXX, fiindu-i cauzate leziuni în timpul când stătea pe prag și i-au fost cauzate lovituri de frații Aslan.

Apărarea a menționat, că la aplicarea pedepsei instanța n-a luat în considerație, că inculpatul are probleme de sănătate, având diagnoza „retard mintal moderat, sindrom psiho-patiform”, care se caracterizează prin dezvoltare mintală moderată.

La aplicarea pedepsei instanța a aplicat pedeapsa prea aspră ajungând la limita de sus, fără a-i aplica pedeapsa în limita de jos, doar acțiunile lui au fost comise în stare de recidivă simplă nu este necesar a aplica pedepse în limita de sus.

3.2 Sentința a fost contestată și de către procuror, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță. La fel a solicitat să fie recunoscut culpabil Bour Iurie:

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) din Codul penal și în baza acestei legi, în conformitate cu prevederile art. 34, 81, 82 din Codul penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 171 alin. (2) lit. a) din Codul penal și în baza acestei legi, în conformitate cu prevederile art. 34, 81, 82 din Codul penal, să-

i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 172 alin. (1) din Codul penal și în baza acestei legi, în conformitate cu prevederile art. 34, 81, 82 din Codul penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) din Codul penal și în baza acestei legi, în conformitate cu prevederile art. 34, 81, 82 din Codul penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform prevederilor art. 84 din Codul penal, prin cumul parțial de pedepse de stabilit pedeapsă definitivă lui Bour Iurie - 10 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată a solicitat încasarea din contul lui Bour Iurie a cheltuielilor judiciare în sumă de 4442 lei, costul expertizelor judiciare.

În argumentarea apelului a declarat, că instanța de fond la aplicarea pedepsei definitive nu a stabilit o pedeapsă proporțională infracțiunilor comise de către inculpat, cu toate că a menționat că ultimul anterior a mai comis infracțiuni similare, fiindu-i stabilită o pedeapsă cu închisoare.

Concluzionează că instanța de judecată i-a aplicat o pedeapsă prea blândă inculpatului, nu a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunilor incriminate, cât și suferință fizică și psihică a părților vătămate XXXXX, care este o persoană de vârstă înaintată, iar XXXXX, fiind o persoană cu dizabilități - surdo-mută.

Totodată acuzarea nu este de acord cu neîncasarea cheltuielilor judiciare. Astfel, raportând prevederile legale la materialele cauzei, acuzarea de stat a ajuns la concluzia că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi pusă în sarcina inculpatului, atâta timp cât acesta au recunoscut că a comis infracțiunile imputate, vina lui fiind dovedită incontestabil, or cheltuielile care au fost suportate în această cauză penală au avut la bază comportamentul infracțional al acestuia.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 23 octombrie 2019, apelul avocatului Socolov Lucreția a fost respins ca nefondat. Apelul procurorului a fost admis, cu casarea parțială a sentinței în latura cheltuielilor judiciare, rejudecată cauza în această latură cu pronunțarea unei noi hotărâri, după cum urmează:

S-a încasat din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 4442 lei.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, starea de fapt și de drept stabilită în sentință concordă cu circumstanțele constatate și probele administrate de prima instanță și hotărârea primei instanțe corespunde cerințelor legii.

Astfel, vinovăția inculpatului Bour Iurie Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179, alin. (1), 27, 171 alin. (2) lit. a), 27, 172 alin. (1), 171 alin (1) Cod penal și-

a găsit deplina confirmare prin declarațiile părților vătămate, a reprezentantului părții vătămate și a martorilor audiați în prima instanță.

Tot la aceste circumstanțe instanța de apel a considerat necesar de a admite drept probă în confirmarea vinovăției inclusiv și declarațiile lui Bour Iurie date în instanța de fond, care a recunoscut raportul sexual întreținut cu XXXXX, la fel a recunoscut aflarea lui în domiciliul lui XXXXXși la fel a recunoscut tentativa lui de a întreține raport sexual cu XXXXXanume în domiciliul acesteia.

Instanța de apel a respins argumentele lui Bour Iurie privind comiterea acestor acțiuni cu acordul victimelor, deoarece aceste argumente servesc o modalitate de a evita răspunderea penală și vin în contradicție cu declarațiile părților vătămate a raportului de expertiză și a martorilor audiați.

Referitor la pedeapsa penală aleasă lui Bour Iurie, instanța de apel a considerat-o legală și întemeiată, deoarece instanța de fond a dat deplină eficiență dispozițiilor art. 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat care nu este la prima abatere, anterior a fost condamnat la pedeapsa închisorii pentru infracțiune similară, însă necătând la aceasta nu a mers pe calea corijării.

Referitor la apelul declarat de către procuror, instanța de apel a reiterat că argumentele acuzării referitor la blândețea pedepsei inculpatului nu pot fi susținute deoarece instanța de fond just a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, stabilind pedeapsa sus menționată.

Curtea de Apel a constatat că cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare medico-legale în mărime de 4442 lei, conform prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală, urmează a fi încasate din contul inculpatului.

În această ordine de idei, Colegiul penal al instanței de apel a atras atenția la faptul că, norma juridică respectivă urmează a fi interpretată, ținând cont de modificările operate prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare 09 februarie 2018. Prin Legea respectivă a fost exclus art. 143 alin. (2) Codul de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Vlas Elena în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri, cu achitarea acestuia, deoarece nu există fapta infracțiunilor.

În motivare recurenta a indicat că, în cadrul ședințelor de judecată nu au fost prezentate probe care ar fi confirmat vinovăția inculpatului. Nici un martor nu a cunoscut cu certitudine că anume inculpatul a comis faptele ce i s-au incriminat.

Referitor la episodul la domiciliul lui XXXXX, partea vătămată în instanța de judecată a declarat că i-a spus inculpatului să intre în casă și nu i-a cerut să părăsească gospodăria. Tentativa de viol a părții vătămate XXXXX nu a fost dovedită pe deplin,

fiind confirmate de raportul de expertiză medico-legală a părții vătămate, ce a constatat că are leziuni corporale neînsemnate.

În episodul de viol a părții vătămate Pînzari Dina, inculpatul a declarat că raportul sexual a avut loc benevol, iar prin raportul de expertiză nu au fost identificate leziuni corporale pe corp și în regiunea organelor genitale.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor cauzei, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal, lecturând textul recursului, reține că de către recurentă s-a invocat ca temei de casare pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul menționează că, art. 427 are aliniate și subpuncte, care concret stabilesc temeiurile pentru declararea recursului. Recurenta în recursul declarat în partea dispozitivă a indicat alin. (1) pct. 6 al articolului menționat, normă de drept ce prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Astfel, acest punct conține 5 temeiuri care pot fi invocate în recurs, însă recurenta nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintat și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă, prin urmare prevederile art. 427 alin. 1 pct. 6) Cod de procedură penală, a fost invocat de recurentă declarativ, nespecificând care eroare prevăzută la pct. 6) al articolului menționat a fost comisă de către instanța de apel.

Totodată, Colegiul remarcă că, din textul recursului declarat rezultă de fapt dezacordul cu aprecierea probelor care în opinia recurenteii denotă nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate. La acest capitol, se reține că, eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o altă apreciere a probelor și, de fapt, ea trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt. Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurenteii, în sensul că inculpatul Bour Iurie nu se consideră vinovat de comiterea infracțiunilor imputate, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

La acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de “neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul penal constată că, prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, părțile vătămate, martorii, a cercetat actele cauzei, apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (1), 27, 171, alin. (2) lit. a), 27, 172, alin. (1), 171 alin (1) Cod penal, pe deplin a fost dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate, rapoartele de expertiză medico-legală și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de fond, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul deciziei invocate în pct. 5 al prezentei decizii, probe care sunt pertinente, concludente, coroborează între ele și nu trezesc temei de îndoială.

Astfel, în speță, s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunilor imputate lui Bour Iurie, iar instanțele de fond și apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt, și au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Nu pot fi reținute nici argumentele recursului, precum că concluziile instanțelor judecătorești privind vinovăția inculpatului sunt neîntemeiate, deoarece probele administrate demonstrează că el a săvârșit infracțiunile incriminate.

Ajungând la această concluzie, Colegiul penal susține poziția instanțelor de fond și de apel referitor la faptul că inculpatul a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 179, alin. (1), 27, 171 alin. (2) lit. a), 27, 172 alin. (1), 171 alin (1) Cod penal și confirmată prin declarațiile părții vătămate, a reprezentantului părții vătămate și a martorilor audiați în prima instanță- Arapu Ilia (vol-I, f.d. 32), Aslan Aliona (vol-II, f.d. 3-4).

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201817P0399 din 24.10.2018 la Russu Maria au fost depistate leziuni corporale au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unor corpuri contondente dure, cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanța și s-a calificat la vătămare corporală neînsemnată. Echimozele ambelor coapse puteau să se formeze în rezultatul acțiunii degetelor agresorului (f.d. 23-24).

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201818E0236 din 15.05.2018, la XXXXX, nu s-au depistat careva leziuni corporale vizibile pe corp sau în regiunea organelor genitale, în timpul examinării medico - legale himenul este în formă de ramașită mitrevidă. În tamponul cu conținut vaginal a XXXXX, au fost găsiți spermatozoizi unici (vol- I, f.d. 35-36).

Alegațiile recurentului referitor la faptul că, prin declarațiile martorilor audiați nu cunoșteau și nu au confirmat că cunoșteau că inculpatul a comis faptele ce i s-au incriminat, de asemenea că rapoartele de expertiză nu dovedesc raportul sexual forțat împotriva părții vătămate XXXXX, care l-a inițiat ea (vol-I, f.d. 75), sau tentativă de viol și de acțiuni perverse împotriva lui XXXXX, a fost la gospodăria ei pentru a procura rachieu (vol-II, f.d. 5-6), Colegiul de asemenea le respinge deoarece potrivit rapoartelor de expertiză judiciară și a declarațiilor depuse de inculpat în cadrul ședințelor de judecată s-a confirmat aflarea lui la locul comiterii infracțiunii.

Colegiul atestă că potrivit probelor administrate la caz în acțiunile inculpatului este prezentă latura obiectivă, deoarece s-a constatat cu certitudine că Bour Iurie a încălcat regulile de societate și a încercat să întrețină raport sexual cu părțile vătămate. În speță, este prezentă și latura subiectivă, care se caracterizează prin vinovăție sub forma intenție.

Prin urmare, afirmația recurentului precum că, inculpatul nu se consideră vinovat de cele întâmplate, invocând că atât la urmărirea penală și în cadrul ședințelor instanțelor de judecată nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, este neîntemeiat și contravine materialelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvârșirea infracțiunilor imputate.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul consideră că vinovăția inculpatului a fost dovedită, iar măsura de pedeapsă acestuia a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptelor comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limita sancțiunii normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-a stabilit.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că, hotărârile recurate corespund tuturor prevederilor legii de procedură penală sunt legale și întemeiate, iar temeiurile de casare invocate de recurentă nu persistă în cauză.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Bour Iurie XXXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 octombrie 2019, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 martie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion